

Конвенція,
що скасовує вимогу легалізації
іноземних офіційних документів
(укр/рос)

(Про приєднання до Конвенції див. Закон
N 2933-III ([2933-14](#)) від 10.01.2002, ВВР, 2002, N 23, ст.153)

Офіційний переклад

Держави, які підписали цю Конвенцію,
бажаючи скасувати вимогу дипломатичної або консульської
легалізації іноземних офіційних документів,
вирішили укласти з цією метою Конвенцію та домовилися про
нижченаведені положення:

Стаття 1

Ця Конвенція поширюється на офіційні документи, які були
складені на території однієї з Договірних держав і мають бути
представлені на території іншої Договірної держави.

Для цілей цієї Конвенції офіційними документами вважаються:

а) документи, які виходять від органу або посадової особи, що
діють у сфері судової юрисдикції держави, включаючи документи, які
виходять від органів прокуратури, секретаря суду або судового
виконавця;

б) адміністративні документи;

с) нотаріальні акти;

д) офіційні свідоцтва, виконані на документах, підписаних
особами у їх приватній якості, такі як офіційні свідоцтва про
реєстрацію документа або факту, який існував на певну дату, та
офіційні і нотаріальні засвідчення підписів.

Однак ця Конвенція не поширюється:

а) на документи, складені дипломатичними або консульськими
агентами;

б) на адміністративні документи, що мають пряме відношення до
комерційних або митних операцій.

Стаття 2

Кожна з Договірних держав звільняє від легалізації документи,
на які поширюється ця Конвенція і які мають бути представлені на
її території. Для цілей цієї Конвенції під легалізацією
розуміється тільки формальна процедура, що застосовується
дипломатичними або консульськими агентами країни, на території
якої документ має бути представлений, для посвідчення
автентичності підпису, якості, в якій виступала особа, що
підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичності
відбитку печатки або штампу, якими скріплено документ.

Стаття 3

Єдиною формальною процедурою, яка може вимагатися для
посвідчення автентичності підпису, якості, в якій виступала особа,
що підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичності
відбитку печатки або штампу, якими скріплений документ, є
проставлення передбаченого статтею 4 апостиля компетентним органом
держави, в якій документ був складений.

Однак дотримання згаданої в попередній частині формальної
процедури не може вимагатися, якщо закони, правила або практика,
що діють в державі, в якій документ представлений, або угода між
двома чи декількома договірними державами, відмінюють чи спрощують

дану формальну процедуру або звільняють сам документ від легалізації.

Стаття 4

Передбачений в частині першій статті 3 апостиль проставляється на самому документі або на окремому аркуші, що скріпляється з документом; він повинен відповідати зразку, що додається до цієї Конвенції.

Однак апостиль може бути складений офіційною мовою органу, що його видає. Типові пункти в апостилі можуть бути викладені також другою мовою. Заголовок "Apostille" (Convention de la Haye du 5 octobre 1961) повинен бути викладений французькою мовою.

Стаття 5

Апостиль проставляється на вимогу особи, яка підписала документ, або будь-якого пред'явника документа.

Заповнений належним чином апостиль засвідчує справжність підпису, якість, в якій виступала особа, що підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичність відбитку печатки або штампу, якими скріплений документ.

Підпис, відбиток печатки або штампа на апостилі не потребують ніякого засвідчення.

Стаття 6

Кожна Договірна держава призначає, зазначаючи їхні офіційні функції, ті органи, яким надаються повноваження на проставлення апостиля, згаданого в частині першій статті 3.

Вона повідомляє про таке призначення Міністерство закордонних справ Нідерландів під час передачі на зберігання свого документа про ратифікацію чи приєднання або заяви про поширення дії цієї Конвенції. Вона також повідомляє Міністерство про будь-які зміни стосовно призначених органів.

Стаття 7

Кожний з органів, призначених відповідно до статті 6, повинен вести книгу реєстрації або картотеку, в яких він реєструє проставлені апостилі, вказуючи при цьому:

- а) порядковий номер і дату проставлення апостиля;
- б) прізвище особи, яка підписала офіційний документ, і якість, в якій вона виступала, а стосовно документів, які не підписані, - назву органу, що проставив печатку або штамп.

На запит будь-якої заінтересованої особи орган, що проставив апостиль, зобов'язаний перевірити, чи відповідають зроблені в ньому записи відомостям, внесеним в книгу реєстрації або картотеку.

Стаття 8

Якщо договір, конвенція або угода між двома або декількома Договірними державами містить положення, що вимагають дотримання певної формальної процедури для посвідчення підпису, відбитку печатки або штампа, ця Конвенція передбачає відхід від таких положень лише в тому випадку, якщо зазначена в них формальна процедура є більш суворою, ніж формальна процедура, передбачена в статтях 3 і 4.

Стаття 9

Кожна Договірна держава вживає заходів, необхідних для того,

щоб її дипломатичні або консульські агенти не проводили легалізацію в тих випадках, коли ця Конвенція передбачає звільнення від неї.

Стаття 10

Ця Конвенція відкрита для підписання державами, представленими на дев'ятій сесії Гаазької конференції з міжнародного приватного права, а також Ірландією, Ісландією, Ліхтенштейном і Туреччиною.

Вона підлягає ратифікації; ратифікаційні грамоти здаються на зберігання Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Стаття 11

Ця Конвенція набуває чинності на шістдесятій день після здачі на зберігання третього документа про ратифікацію, згаданого у частині другій статті 10.

Конвенція набуває чинності для кожної держави, що підписала і в подальшому ратифікувала її, на шістдесятій день після здачі на зберігання її документа про ратифікацію.

Стаття 12

Будь-яка держава, не згадана у статті 10, може приєднатися до цієї Конвенції після набуття нею чинності відповідно до частини першої статті 11. Документ про приєднання здається на зберігання Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Приєднання дійсне лише у відносинах між державою, що приєднується, і тими Договірними державами, які не висловили заперечень проти її приєднання протягом шести місяців після отримання повідомлення, передбаченого в пункті d) статті 15. Повідомлення про таке заперечення направляється Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Конвенція набуває чинності між державою, що приєднується, і державами, які не висловили заперечень проти її приєднання, на шістдесятій день після закінчення шестимісячного строку, вказаного в попередній частині.

Стаття 13

Будь-яка держава під час підписання, ратифікації або приєднання може заявити, що дія цієї Конвенції поширюється на всі території, за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність, або на одну чи декілька з них. Така заява набуває сили з дати набуття чинності Конвенцією для відповідної держави.

У будь-який час пізніше про будь-яке поширення дії Конвенції повідомляється Міністерство закордонних справ Нідерландів.

Якщо заява про поширення дії зроблена державою, що підписала і ратифікувала Конвенцію, остання набуває чинності відносно зазначених територій відповідно до положень статті 11. Якщо заява про поширення дії зроблена державою, що приєдналася до Конвенції, остання набуває чинності відносно зазначених територій відповідно до положень статті 12.

Стаття 14

Ця Конвенція залишається чинною протягом п'яти років з дати набуття нею чинності відповідно до частини першої статті 11, у тому числі для держав, які ратифікували її або приєдналися до неї пізніше.

Якщо Конвенція не денонсована, її дія автоматично

продовжується кожні п'ять років.

Про будь-яку денонсацію повідомляється Міністерство закордонних справ Нідерландів щонайменше за шість місяців до закінчення п'ятирічного періоду.

Дія денонсації може бути обмежена певними територіями, до яких застосовується ця Конвенція.

Денонсація є чинною лише стосовно держави, яка про неї повідомила. Конвенція залишається чинною для інших Договірних держав.

Стаття 15

Міністерство закордонних справ Нідерландів інформує держави, зазначені в статті 10, а також держави, які приєдналися відповідно до статті 12:

- a) про повідомлення, згадані у частині другій статті 6;
- b) про підписання і ратифікації, згадані в статті 10;
- c) про дату, з якої ця Конвенція набуває чинності відповідно до частини першої статті 11;
- d) про приєднання і заперечення, згадані в статті 12, і про дату, з якої приєднання вступають в дію;
- e) про поширення, згадані в статті 13, і про дату, з якої вони вступають в дію;
- f) про денонсації, згадані в частині третій статті 14.

На посвідчення цього, нижчезазначені особи, належним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в Гаазі 5 жовтня 1961 року французькою і англійською мовами - у разі розбіжностей між двома текстами перевага надається тексту французькою мовою - в одному примірнику, який передається на зберігання в архіви Уряду Нідерландів і завірена копія якого направляється дипломатичними каналами кожній державі, представлений на дев'ятій сесії Гаазької конференції з міжнародного приватного права, а також Ірландії, Ісландії, Ліхтенштейну і Туреччині.

Додаток до Конвенції

Зразок апостиля

Апостиль повинен мати форму квадрата, довжина сторін якого дорівнює щонайменше 9 сантиметрам

APOSTILLE	
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)	
1. Країна:	
Цей офіційний документ	
2. підписаний	
3. у якості	
4. містить проставлену печатку/штамп	
Підтверджено	
5. у	6. дата
7. ким	
8. N	
9. Печатка/штамп	10. Підпис

Конвенция,
отменяющая требование легализации
иностранных официальных документов

Государства, подписавшие настоящую Конвенцию, желая отменить требование дипломатической или консульской легализации иностранных официальных документов, решили заключить в этой связи Конвенцию и согласились с нижеследующими положениями:

Статья 1

Настоящая Конвенция распространяется на официальные документы, которые были выданы на территории одного из договаривающихся государств и должны быть представлены на территории другого договаривающегося государства.

В качестве официальных документов в целях настоящей Конвенции рассматриваются:

а) документы, исходящие от органа или должностного лица, подчиняющихся юрисдикции государства, включая документы, исходящие от прокуратуры, секретаря суда или судебного исполнителя (*huissier de justice*);

б) административные документы;

с) нотариальные акты;

д) официальные надписи, которые сделаны на документах, подписанных лицами в их частном качестве, такие как официальные удостоверения, подтверждающие регистрацию документа или факта, имевшего место на определенную дату, и официальное и нотариальное заверение подписей.

Вместе с тем, настоящая Конвенция не распространяется на:

а) документы, выданные дипломатическими или консульскими агентами;

б) административные документы, имеющие прямое отношение к коммерческой или таможенной операции.

Статья 2

Каждое из договаривающихся государств освобождает от легализации документы, на которые распространяется настоящая Конвенция и которые должны быть представлены на его территории. Под легализацией в смысле настоящей Конвенции подразумевается только формальная процедура, используемая дипломатическими или консульскими агентами страны, на территории которой документ должен быть представлен, для удостоверения подлинности подписи, качества, в котором выступало лицо, подписавшее документ, и, в надлежащем случае, подлинности печати или штампа, которыми скреплен этот документ.

Статья 3

Единственной формальностью, которая может быть потребована для удостоверения подлинности подписи, качества, в котором выступало лицо, подписавшее документ, и, в надлежащем случае, подлинности печати или штампа, которыми скреплен этот документ, является проставление предусмотренного статьей 4 апостилля компетентным органом государства, в котором этот документ был выдан.

Однако выполнение упомянутой в предшествующем абзаце формальности не может быть потребовано, если законы, правила или обычаи, действующие в государстве, в котором представлен документ, либо договоренность между двумя или несколькими договаривающимися

государствами, отменили или упростили данную процедуру или освободили документ от легализации.

Статья 4

Предусмотренный в первом абзаце Статьи 3 апостиль проставляется на самом документе или на отдельном листе, скрепляемом с документом; он должен соответствовать образцу, приложенному к настоящей Конвенции.

Однако он может быть составлен на официальном языке выдающего его органа. Имеющиеся в нем пункты могут быть также изложены на втором языке. Заголовок "Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)" должен быть дан на французском языке.

Статья 5

Апостиль проставляется по ходатайству подписавшего лица или любого предъявителя документа.

Заполненный надлежащим образом, он удостоверяет подлинность подписи, качество, в котором выступало лицо, подписавшее документ, и, в надлежащем случае, подлинность печати или штампа, которыми скреплен этот документ.

Подпись, печать или штамп, проставляемые на апостиле, не требуют никакого заверения.

Статья 6

Каждое договаривающееся государство назначает, с учетом их официальных функций, те органы, которым предоставляются полномочия на проставление апостиля, предусмотренного в первом абзаце Статьи 3.

Оно уведомляет об этом назначении Министерство иностранных дел Нидерландов в момент сдачи на хранение своей ратификационной грамоты или грамоты о присоединении, или заявления о распространении действия. Оно уведомляет Министерство также о любом изменении в назначении этих органов.

Статья 7

Каждый из указанных органов, назначенных в соответствии со Статьей 6, должен вести книгу записей или картотеку, в которых он регистрирует проставленные апостили, указывая при этом:

- a) порядковый номер и дату проставления апостиля;
- b) фамилию лица, подписавшего официальный документ, и качество, в котором оно выступало, а в отношении неподписанных документов – указание органа, поставившего печать или штамп.

По требованию любого заинтересованного лица орган, проставивший апостиль, обязан проверить, соответствуют ли сделанные в нем записи сведениям, внесенным в книгу записей или картотеку.

Статья 8

Если между двумя или несколькими договаривающимися государствами заключены договор, конвенция или соглашение, в которых содержатся положения, требующие определенных формальностей для удостоверения подписи, печати или штампа, настоящая Конвенция будет иметь преимущественную силу лишь в том случае, если указанные в них формальности являются более строгими, чем формальность, предусмотренная в статьях 3 и 4.

Статья 9

Каждое договаривающееся государство принимает необходимые меры для того, чтобы его дипломатические или консульские агенты не производили легализации в тех случаях, когда настоящая Конвенция предусматривает освобождение от таковой.

Статья 10

Настоящая Конвенция открыта для подписания государствами, представленными на девятой сессии Гаагской конференции по международному частному праву, а также Ирландией, Исландией, Лихтенштейном и Турцией.

Она подлежит ратификации, и ратификационные грамоты сдаются на хранение в Министерство иностранных дел Нидерландов.

Статья 11

Настоящая Конвенция вступает в силу на шестидесятый день после сдачи на хранение третьей ратификационной грамоты, предусмотренной во втором абзаце Статьи 10.

Для каждого подписавшего Конвенцию государства, ратифицировавшего ее позже, она вступает в силу на шестидесятый день после сдачи на хранение его ратификационной грамоты.

Статья 12

Любое государство, не упомянутое в Статье 10, может присоединиться к настоящей Конвенции после ее вступления в силу в соответствии с положением части первой Статьи 11. Документ о присоединении сдается на хранение в Министерство иностранных дел Нидерландов.

Присоединение действительно лишь в отношениях между присоединяющимся государством и договаривающимися государствами, которые не выскажут возражения против этого в течение шести месяцев после получения уведомления, предусмотренного в пункте "d" Статьи 15. Уведомление о таком возражении направляется в Министерство иностранных дел Нидерландов.

Конвенция вступает в силу между присоединяющимся государством и государствами, не выдвинувшими возражения против присоединения, на шестидесятый день после истечения шестимесячного срока, указанного в предшествующем абзаце.

Статья 13

В момент подписания, ратификации или присоединения любое государство может заявить, что настоящая Конвенция распространяется на все территории, которые оно представляет на международном уровне, либо на одну или некоторые из этих территорий. Это заявление считается действительным с момента вступления в силу Конвенции для данного государства.

В дальнейшем Министерство иностранных дел Нидерландов уведомляется о любом подобном распространении действия.

Если заявление о распространении действия сделано государством, подписавшим и ратифицировавшим Конвенцию, последняя вступает в силу в отношении указанных в нем территорий в соответствии с положениями Статьи 11. Если заявление о распространении сделано государством, присоединившимся к Конвенции, последняя вступает в силу в отношении указанных в нем территорий в соответствии с положениями Статьи 12.

Статья 14

Настоящая Конвенция действует в течение пяти лет, начиная с даты ее вступления в силу в соответствии с первым абзацем Статьи

Удостоверено

5. В городе _____ 6. _____
(дата цифрами)
7. _____
(фамилия, должность лица,
название удостоверяющего органа)
8. За N _____
9. Место печати _____ 10. Подпись _____

#####

Государства - участники Конвенции
(по данным на март 1992 г.)

1. Антигуа и Барбуда	21. Маршалловы острова
2. Аргентина	22. Нидерланды
3. Австрия	23. Норвегия
3. Багамские острова	24. Панама
5. Бельгия	25. Португалия
6. Ботсвана	26. Российская Федерация
7. Бруней	27. Свазиленд
8. Великобритания	28. Сейшельские острова
9. Венгрия	29. Суринам
10. Греция	30. США
11. Израиль	31. Тонга
12. Италия	32. Турция
13. Испания	33. Фиджи
14. Кипр	34. Финляндия
15. Лесото	35. Франция
16. Лихтенштейн	36. ФРГ
17. Люксембург	37. Швейцария
18. Малави	38. Югославия
19. Мальта	39. Япония
20. Мавритания	

В соответствии со ст. 11 Конвенция вступила в силу 24 января 1965 г., на шестидесятый день после сдачи третьей ратификационной грамоты в отношении следующих государств, сдавших ратификационные грамоты Правительству Нидерландов в следующие сроки:

Югославия 25 сентября 1962 г.

Соединенное Королевство Великобритании и Северной Ирландии (с применением также на территориях Джерси, округа Гернсей и Острова Мэн) 21 августа 1964 г.

Франция (с применением также к заморским Департаментам и Территориям) 25 ноября 1964 г.

Журнал международного частного права
N 2, 1993

Статус Конвенции,
отменяющий требование легализации иностранных
официальных документов (Гаага, 1961 г.)

(по состоянию на 26 июля 1999 года)

Государство - # Подписание # Ратификация # Вступление #
участник # или # в силу

#	#	#Присоединение#	#	#
#	#	#	#	#
#Австралия	#11.07.1994 (Прис)	# 15.01.1995	#16.03.1995	#
#Австрия	#05.10.1961	# 14.11.1967	#13.01.1968	#
#Андорра	#15.04.1996 (Прис)	# 01.11.1996	#31.12.1996	#
#Антигуа и	# (Прис)	#	#01.11.1981	#
#Барбуда <*>	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Аргентина	#08.05.1987 (Прис)	# 20.12.1987	#18.02.1988	#
#Армения	#19.11.1993 (Прис)	# 15.06.1994	#14.08.1994	#
#Багамы <*>	# (Прис)	#	#10.07.1973	#
#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Барбадос <*>	# (Прис)	#	#30.11.1966	#
#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Беларусь	# (Прис)	#	#31.05.1992	#
#Белиз	#17.07.1992 (Прис)	# 10.02.1993	#11.04.1993	#
#Бельгия	#10.03.1970	# 11.12.1975	#09.02.1976	#
#Босния и	#	#	#24.01.1965	#
#Герцеговина	#	#	#	#
#Ботсвана (бывшая	# (Прис)	#	#30.09.1966	#
# Бечуаналенд) <*>	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Бруней-Даруссалам	#23.02.1987 (Прис)	# 04.10.1987	#03.12.1987	#
#Венгрия	#18.04.1972 (Прис)	# 19.11.1972	#18.01.1973	#
#Венесуэла	#01.07.1998 (Прис)	# 15.01.1999	#16.03.1999	#
#Германия	#05.10.1961	# 15.12.1965	#13.02.1966	#
# (Федеративная	#	#	#	#
# Республика)	#	#	#	#
#Греция	#05.10.1961	# 19.03.1985	#18.05.1985	#
#Израиль	#11.11.1977 (Прис)	# 15.06.1978	#14.08.1978	#
#Ирландия	#29.10.1996	# 08.01.1999	#09.03.1999	#
#Испания	#21.10.1976	# 27.07.1978	#25.09.1978	#
#Италия	#15.12.1961	# 13.12.1977	#11.02.1978	#
#Кипр	#26.07.1972 (Прис)	# 01.03.1973	#30.04.1973	#
#Китай	#	#	#25.04.1965	#
# (Специальный	#	#	#	#
# Административный	#	#	#	#
# район Гонконг)	#	#	#	#
#Латвия	#11.05.1995 (Прис)	#декабрь 1995	#30.01.1996	#
#Лесото (бывшее	# (Прис)	#	#04.10.1966	#
# Басутоленд) <*>	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Либерия	#24.05.1995 (Прис)	# 10.12.1995	#08.02.1996	#
#Литва	#05.11.1996 (Прис)	# 20.05.1997	#19.07.1997	#
#Лихтенштейн	#18.04.1962	# 19.07.1972	#17.09.1972	#
#Люксембург	#05.10.1961	# 04.04.1979	#03.06.1979	#
#Маврикий <*>	# (Прис)	#	#12.03.1968	#
#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#независимости)	#
#Македония, бывшая	#	#	#24.01.1965	#
# югославская	#	#	#	#
# Республика	#	#	#	#
#Малави	#24.02.1967 (Прис)	# 03.10.1967	#02.12.1967	#
#Мальта	#12.06.1967 (Прис)	# 03.01.1968	#03.03.1968	#
#Маршалловы	#18.11.1991 (Прис)	# 15.06.1992	#14.08.1992	#
# Острова	#	#	#	#
#Мексика	#01.12.1994 (Прис)	# 15.06.1995	#14.08.1995	#
#Нидерланды	#30.11.1962	# 09.08.1965	#08.10.1965	#
# (Королевство	#	#	#	#
# в Европе)	#	#	#	#

#Ниуэ	#10.06.1998	(Прис) #	01.01.1999	#02.03.1999	#
#Норвегия	#30.05.1983	#	30.05.1983	#29.07.1983	#
#Панама	#30.10.1990	(Прис) #	05.06.1991	#04.08.1991	#
#Португалия	#20.08.1965	#	06.12.1968	#04.02.1969	#
#Российская	#04.09.1991	(Прис) #	01.04.1992	#31.05.1992	#
# Федерация	#	#	#	#	#
#Сальвадор	#14.09.1995	(Прис) #	01.04.1996	#31.05.1996	#
#Самоа	#18.01.1999	(Прис) #	15.07.1999	#13.09.1999	#
#Сан-Марино	#26.05.1994	(Прис) #	15.12.1994	#13.02.1995	#
#Свазиленд <*>	# (Прис)	#	#	#06.09.1968	#
#	#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#	#независимости)	#
#Сейшелы	#09.06.1978	(Прис) #	30.01.1979	#31.03.1979	#
#Сент-Китс и Невис	#26.02.1994	#	15.10.1994	#14.12.1994	#
# (бывший	#	#	#	#	#
# Сент-Кристофер	#	#	#	#	#
# и Невис)	#	#	#	#	#
#Словения	#	#	#	#24.01.1965	#
#Соединенное	#19.10.1961	#	21.08.1964	#24.01.1965	#
# Королевство	#	#	#	#	#
# Великобритании	#	#	#	#	#
# и Северной	#	#	#	#	#
# Ирландии	#	#	#	#	#
#Соединенные Штаты	#24.12.1980	(Прис) #	16.08.1981	#15.10.1981	#
# Америки	#	#	#	#	#
#Суринам	# (Прис)	#	#	#25.11.1975	#
#	#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#	#независимости)	#
#Тонга <*>	# (Прис)	#	#	#04.06.1970	#
#	#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#	#независимости)	#
#Турция	#08.05.1962	#	31.07.1985	#29.09.1985	#
#Фиджи <*>	# (Прис)	#	#	#10.10.1970	#
#	#	#	#	# (дата	#
#	#	#	#	#независимости)	#
#Финляндия	#13.03.1962	#	27.06.1985	#26.08.1985	#
#Франция	#09.10.1961	#	25.11.1964	#24.01.1965	#
#Хорватия	#	#	#	#24.01.1965	#
#Чешская	#23.06.1998	(Прис) #	15.01.1999	#16.03.1999	#
# Республика	#	#	#	#	#
#Швейцария	#05.10.1961	#	10.01.1973	#11.03.1973	#
#Швеция	#02.03.1999	#	02.03.1999	#01.05.1999	#
#Южная Африка	#03.08.1994	(Прис) #	01.03.1995	#30.04.1995	#
#Япония	#12.03.1970	#	28.05.1970	#27.07.1970	#
#####					

 <*> 24 февраля 1965 Соединенное Королевство Великобритании и
 Северной Ирландии распространило действие Соглашения на Антигуа,
 Багамы, Барбадос, Басутоленд, Бечуаналенд, Фиджи, Маврикий,
 Свазиленд и Тонга.
